

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
17. december 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-84/12	<p>Koushkaki</p> <p>Sagen vedrører 1) Er det en betingelse for, at retten kan pålægge sagsøgte at meddele sagsøger et Schengenvisum, at retten i henhold til visumkodeksens artikel 21, stk. 1, finder det godtgjort, at sagsøger agter at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, eller er det tilstrækkeligt, at retten efter en efterprøvelse i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), ikke på grundlag af særlige omstændigheder nærer begrundet tvivl om sagsøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om? 2) Foreligger der i henhold til visumkodeksen et lovbundet krav på meddelelse af et Schengenvisum, når indrejsebetingelserne i navnlig visumkodeksens artikel 21, stk. 1, er opfyldt, og der ikke er grundlag for at nægte visum i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1? 3) Er visumkodeksen til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken en udlænding i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 810/2009 kan meddeles et visum til transit gennem eller forventet ophold på Schengenstaternes område i op til tre måneder inden for en seks måneders periode fra sin første indrejse (Schengenvisum)?</p>	Dom	19.12.13
C-279/12	<p>Fish Legal et Shirley</p> <p>Sagen vedrører: Artikel 2, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/4/EF: 1. Ved bedømmelsen af, om en fysisk eller juridisk person »udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret«, er den gældende lov og analysen da en rent national en? 2. Hvis den ikke er, hvilke EU-retlige kriterier kan da eller kan da ikke anvendes til at afgøre, om: (i) de pågældende funktioner i det væsentlige er »offentlige</p>	Dom	19.12.13

	<p>administrative« funktioner (ii) national ret i det væsentlige overlader sådanne funktioner til den person? Artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2003/4/EF: 3. Hvad menes der med en person, »som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra a) eller b)«? Hvad er navnlig arten, udformningen og graden af den krævede kontrol, og hvilke kriterier kan eller kan ikke anvendes til at identificere en sådan kontrol? 4. Er en »statslig enhed« (i henhold til præmis 20 i dommen i sagen Foster mod British Gas plc (sag C-188/89)) nødvendigvis en person, der er omfattet af artikel 2, nr. 2), litra c)? Artikel 2, nr. 2), litra b) og c): 5. Når en person er omfattet af en af disse bestemmelser for så vidt angår nogle af hans funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, er oplysningspligten på miljøområdet da begrænset til oplysninger, som er relevante for disse funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, eller er den udstrakt til alle miljøoplysninger, der indehaves med henblik på et hvilket som helst formål?</p>		
C-427/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter annulleres for så vidt som den foreskriver vedtagelse af bestemmelser om gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 291 TEUF og ikke ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 290 TEUF. Virkningerne af den annullerede bestemmelse samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny bestemmelse, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid — De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at denne påstand om en delvis annullation ikke kan antages til realitetsbehandling: Den nævnte forordning annulleres i sin helhed. Virkningerne af den annullerede forordning samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny lovgivning, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid. De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	GA	19.12.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-202/12	<p>Innoweb BV mod Wegener ICT Media BV, m.fl.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal artikel 7, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser, fortolkes således, at der er tale om genanvendelse (tilgængelig-gørelse) af hele eller en væsentlig del af indholdet, vurderet kvalitativt eller kvantitativt, af en database, som udbydes (online) via et websted, såfremt en tredjemand via en af ham udbudt dedicated metasøgemaskine giver almenheden mulighed for at gennemsøge hele indholdet af denne database eller en væsentlig del heraf i »realtime« ved at udføre en »oversat«</p>	Dom	19.12.13

	søgeordre fra en bruger på søgemekanismen på det websted, på hvilket databasen udbydes?		
C-279/12	<p>Fish Legal et Shirley</p> <p>Sagen vedrører: Artikel 2, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/4/EF: 1. Ved bedømmelsen af, om en fysisk eller juridisk person »udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret«, er den gældende lov og analysen da en rent national en? 2. Hvis den ikke er, hvilke EU-retlige kriterier kan da eller kan da ikke anvendes til at afgøre, om: (i) de pågældende funktioner i det væsentlige er »offentlige administrative« funktioner (ii) national ret i det væsentlige overlader sådanne funktioner til den person? Artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2003/4/EF: 3. Hvad menes der med en person, »som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra a) eller b)«? Hvad er navnlig arten, udformningen og graden af den krævede kontrol, og hvilke kriterier kan eller kan ikke anvendes til at identificere en sådan kontrol? 4. Er en »statslig enhed« (i henhold til præmis 20 i dommen i sagen Foster mod British Gas plc (sag C-188/89)) nødvendigvis en person, der er omfattet af artikel 2, nr. 2), litra c)? Artikel 2, nr. 2), litra b) og c): 5. Når en person er omfattet af en af disse bestemmelser for så vidt angår nogle af hans funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, er oplysningspligten på miljøområdet da begrænset til oplysninger, som er relevante for disse funktioner, ansvar eller tjenesteydelser, eller er den udstrakt til alle miljøoplysninger, der indehaves med henblik på et hvilket som helst formål?</p>	Dom	19.12.13
C-281/11	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer, idet den ikke har gennemført eller korrekt gennemført artikel 2, litra a), b), d), e) og f), artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3, artikel 6-8, artikel 9, stk. 1, artikel 9, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 3 og 4, artikel 18, stk. 1, andet afsnit, artikel 18, stk. 3 og 4, samt bilag V, del A, fjerde led, del B, første led, og del C, første led, til det nævnte direktiv. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	19.12.13
C-281/12	<p>Trento Sviluppo et Centrale Adriatica</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 2005/29/EF, for så vidt angår den del, hvor den italienske version anvender ordene »e in ogni caso« [og under alle omstændigheder], fortolkes således, at blot ét af elementerne i den første del af dette stykke er tilstrækkeligt med henblik på at godtgøre, at der foreligger en vildledende handelspraksis, eller således, at et yderligere element er nødvendigt for at godtgøre, at der foreligger en sådan handelspraksis, nemlig det element at denne handelspraksis kan forlede forbrugeren til at træffe transaktionsbeslutningen?</p>	Dom	19.12.13

C-515/12	<p>„4finance“</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal nr. 14) i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 [org. s. 7] fortolkes således, at den omstændighed, at der etableres, drives eller promoveres en salgsfremmende pyramideordning, alene anses for handelspraksis, som under alle omstændigheder er vildledende, når forbrugeren skal erlægge et vederlag for til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt for hovedsagelig at have introduceret andre forbrugere for ordningen og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter? 2) Hvis det er nødvendigt, at forbrugeren erlægges et vederlag for retten til at modtage en kompensation, har størrelsen af det vederlag, der erlægges af forbrugeren mod til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt for hovedsagelig at have introduceret andre forbrugere for ordningen og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter, da en indvirkning på kvalificeringen af den salgsfremmende pyramideordning som vildledende handelspraksis som omhandlet i punkt 14) i bilag I til direktivet? Kan vederlag, der erlægges af forbrugerne, som er af et rent symbolsk beløb og betales med henblik på at identificere forbrugerne, anses for et vederlag mod til gengæld at blive stillet en kompensation i udsigt som omhandlet i nr. 14) i bilag I til direktivet? 3) Skal nr. 14) i bilag I til direktivet fortolkes således, at det kun har betydning for, at en salgsfremmende pyramideordning anses for vildledende handelspraksis, at kompensationen betales til en allerede registreret forbruger for hovedsagelig den omstændighed, at den pågældende har introduceret andre forbrugere for ordningen, og i mindre grad for salg eller forbrug af produkter, eller har det omfang, hvori den kompensation, der betales til deltagerne i ordningen for at have introduceret nye forbrugere, er finansieret af bidragene fra de nye medlemmer, ligeledes betydning? Skal den kompensation, der betales til allerede registrerede deltagere i den salgsfremmende pyramideordning i den foreliggende sag, finansieres fuldt ud eller for den overvejende del af bidragene fra de nye medlemmer, der er indtrådt i ordningen?</p>	GA	19.12.13
----------	--	----	----------

C-437/12	<p>X</p> <p>Sagen vedrører: I. Ved afgørelsen af det spørgsmål inden for rammerne af artikel 110 TEUF, om afgiften i 2010 for registrering af den (her) omhandlede personbil (ikke) er højere end det residuelle afgiftsbeløb, der indeholdes i værdien af lignende brugte personbiler, der allerede var registreret på det nationale område, skal følgende personbiler da betragtes som lignende ved beregningen af dette residuelle beløb: En tilsvarende personbil, der i året for den første ibrugtagning af den (her) omhandlede personbil (2006) blev registreret som ubrugt (2006), eller ligeledes også de (andre) personbiler, der i 2010 fandtes på markedet for brugte biler, og som den (her) omhandlede personbil blev taget i brug første gang den 30. maj 2006, og som i øvrigt svarer til denne, men som blev (indført og) registreret som brugte efter 30. maj 2006 (efter 30. maj 2006 til udgangen af 2009), og/eller ligeledes også de (andre) personbiler, der i 2010 fandtes på markedet for brugte biler, og som i modsætning til den (her) omhandlede personbil blev taget i brug første gang efter den 30. maj 2006, og som i øvrigt svarer til denne, og som blev (indført og) registreret som ubrugte og brugte efter 30. maj 2006 (efter 30. maj 2006 til udgangen af 2009)? II. Ved afgørelsen af spørgsmålet, om artikel 110 TEUF er til hinder for BPMafgiften for registrering af personbiler i 2010 i det omfang, denne afgift afhænger af CO₂-udstødningen (i henhold til tabellerne i artikel 9, stk. 1, i BPM-loven), skal denne del af afgiften da betragtes som en ny afgift, der må holdes adskilt fra den BPM, der gjaldt indtil 1. februar 2008, og som kun afhang af katalogprisen, således at en sammenligning med (lignende) brugte personbiler, der blev registreret før den 1. januar 2010, ikke er relevant i det omfang, afgiften afhænger af CO₂-udstødningen? III. Såfremt der ikke er tale om en ny afgift som omhandlet i spørgsmål II: Følger det af artikel 110 TEUF, at der ikke måtte opkræves BPM ved registrering af personbiler i 2010, for så vidt som denne afgift afhænger af CO₂-udstødningen (i henhold til tabellerne i artikel 9, stk. 1, i BPM loven), idet tilsvarende personbiler som den (her) omhandlede, der blev taget i brug første gang før den 1. februar 2008, og som mellem 1. februar 2008 og 31. december 2009 blev indført og registreret som brugte personbiler, ikke var pålagt nogen afgift, der var afhængig af CO₂-udstødningen (i henhold til den i denne periode gældende artikel 9ba i BPM-loven), mens den af CO₂- udstødningen afhængige afgift imidlertid blev opkrævet i den nævnte periode ved registrering af personbiler, som blev taget i brug første gang efter den 1. februar 2008, og som i øvrigt svarer til den (her) omhandlede personbil?</p>	Dom	19.12.13
C-452/12	<p>NIPPONKOA Insurance</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til hinder for en rent autonom fortolkning af en konvention, eller skal der ved anvendelsen af sådanne konventioner tillige tages hensyn til forordningens formål og hensyn? 2. Er artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af</p>	Dom	19.12.13

	<p>retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til hinder for en fortolkning af en konvention, hvorefter et anerkendelses-søgsmål, der er blevet afgjort i en medlemsstat, ikke er til hinder for et fuldbyrdelsessøgsmål, der senere er blevet anlagt i en anden medlemsstat, for så vidt som konventionen herved giver mulighed for en fortolkning i overensstemmelse med forordningens artikel 27?</p>		
C-500/11	<p>Fruition PO Limited mod Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af art. 11, stk. 1 og 2, og art. 15, samt betragtning nr. 7, 8, 10, 11, 14 og 16, i Rådets Forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager? Fortolkning af art. 6 samt betragtning nr. 6 og 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger?</p>	Dom	19.12.13